

قلعه دختر هر زار پنجستان گناباد

پنجستان یکی از بخش‌های شهرستان گناباد است. مرکز این بخش نیز پنجستان نامیده می‌شود در ۵ کیلومتری شمال غربی هر کز شهرستان هزبور قرار دارد. قدمت پنجستان بهمان قدمت گناباد است و احتمالاً به دوره هخامنشی میرسد.^۱ این شهر در گذشته به عنوان: بوزستان،^۲ بزستان،^۳ پژستان^۴ نیز نامیده شده و بموجب نظر بعضی از مورخین توسط سام نویان قهرمان افسانه‌ای ایران ساخته شده است.^۵

دکتر عباس زمانی

استادیار دانشکده ادبیات و علوم انسانی

دانشگاه تهران

در باره وجه تسمیه فعلی

۱- نگارنده در شماره ۹۲ مجله هنر و مردم، خرداد ۱۳۴۹، ص ۶ و در شماره مخصوص دو هزار و پانصدمین سال بنیانگذاری شاهنشاهی ایران مجله بررسیهای تاریخی مهر ۱۳۵۰، ص ۲۸۹ تا ۳۹۲ راجع بسابقه تاریخی گناباد به اختصار توضیح داده است.

۲- «... سیستان خود گفته‌یم که گرشاسب کرد و از پیش‌کردن سیستان خود بست و رخد و زمین داور و کابل و سواد آن او را بود که جد او کرده بود از سوی مادر و گودرز نام دارد و اکنون این شهرها بدیوان بغداد و خلغا از جانب سیستان برآید و حال آن بر سیستان جمع است و سفار و بوزستان و لواستان وغور سام نویان کرد،»؛ تاریخ سیستان تالیف در حدود ۷۲۵-۴۴۵ به تصحیح ملک الشعراه بهار، بهمت محمد رمضانی حاصل مؤسسه خاور، تهران ۱۳۱۴ شمسی ص ۲۴ و ذیل آن.

بجستان عده‌ای تصور می‌کنند که این کلمه در اصل با جستان بوده یعنی از توابع خود باج می‌گرفته و یا محل گرفتن باج بوده است.^۷ بعضی نیز معتقدند که این شهر در ابتدا بستان یا بگستان، محل خدایان سابق، بوده و معبد بزرگی داشته و بعداز تعریف «بستان» به «بجستان» تغییر یافته است.^۸

بجستان در قرون اولیه اسلامی، هائند گناباد، زمانی ضمیمه قهستان،^۹ مدتی ضمیمه نیشابور^{۱۰} و هنگامی از توابع هرات^{۱۱} شمرده می‌شد و در دوره تیموری مسجد جامع دو ایوانی آن ایجاد گردیده است. ^{۱۰} درسه کتاب هربوط به قرون اولیه اسلامی، نام این شهر صراحتاً «بستان» ذکر شده است: اول معجم البلدان: ^{۱۱} «بستان: بکسر أوله و ثانية و سكون السين المهمله، و تاء فو قهانقطمان، والفاء، و نون: من قرى نيسابور: منها أبو القاسم موفق بن محمد بن احمد البجستانى الميدانى...».

دوم جغرافیای حافظ ابرو: ^{۱۲} «بستان: ناحیتی مختصر است سه قریه و بیست هزار عدد دارد.»

سوم جغرافیای تاریخی سرزمینهای خلافت شرقی: ^{۱۳} «در سی میلی شمال گناباد و سی میلی شمال تون شهر چه بستان است که گویا یاقوت نخستین نویسنده‌ای است که آنرا اسم برده و گوید دهکده‌ای است. حمد الله مستوفی در باره آن فقط گوید به تون شباهت دارد.»

۷- تاریخ و جغرافی گناباد نگارش حاج سلطان حسین تابند تهران ۱۴۴۸، ص ۱۷۲ و ۱۷۳.

۸- به ذیل شماره ۱۳ مراجعه شود.

۹- به ذیل شماره ۱۲ و ۱۱ مراجعه شود.

۱۰- نوشته روی سنک ایوان جنوبی مسجد مذکور که توسط آقای حسن خبازی استخراج شده به این فراز است: در ایام دولت پادشاه اسلام پناه شاهزاد خلدالله مملکتی عمارت مسجد جامع کرد بهلوان حمد بن فخرالدین سیف الدین مقدم برشتاني در ماه محرم سنه همان عشرین و تمانیه مانه.»

۱۱- معجم البلدان للعلامة یاقوت الحموي، المجلد الاول، بيروت ۱۹۵۵ م ۱۳۷۴ م، ص ۲۴۰.

۱۲- جغرافیای حافظ ابرو قسمت ربع خراسان، هرات، به کوشش مایل هروی، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، تهران، ۱۳۴۹، ص ۲۶ و ۲۸۰ مقدمه.

۱۳- جغرافیای تاریخی سرزمینهای خلافت شرقی، تالیف لسترنج، ترجمه محمود عرفان، تهران ۱۳۳۷، ص ۳۸۴.

مزار قریه‌ای است که در شش کیلومتری جنوب غربی بجستان واقع است و حدود چهارصد نفر جمعیت دارد. این قریه به آصف برخیا و زیر حضرت سلیمان میباشد خود را از قبری که منسوب به آصف برخیا و زیر حضرت سلیمان میباشد گرفته است^{۱۴} ولی این وجه تسمیه صحیح بنظر نمی‌رسد و چیزی شبیه قبر هادر سلیمان در پazar گاد است. نگارنده تصور میکند کلمه «آصف» از القاب خواجه قوام الدین نظام الملک «مشرف دیوان» خراسان در دوره تیموری، که بنا بحکایت روضات الجنات سد نزدیک قریه مزبور با کفایت او ایجاد گردیده، گرفته شده است: «واز مستبدعات ایام دولت این پادشاه اسلام پناه بند سلومد» است که در آن ولایت بمیامن کفایت و درایت این آصف جم صفات جهت وقف بقاع خیرات حضرت سلطانی احداث یافته^{۱۵}.

قلعه دختر - این قلعه نیز، هانند قلعه دختر شوراب گناباد^{۱۶} و سایر قلاع دختر ایران، نام خود را از ناهید الهه آب و برکت وزیبائی اخذ نموده است. این قلعه بر فراز قله‌ای منفرد و رفیع^{۱۷} واقع در پنج کیلومتری جنوب غربی قریه مزار ساخته شده است و توضیع درباره آن (شکل ۲۹۱) در سه قسمت بشرح ذیل بیان میگردد:

موقعیت و طرح تقریبی. مصالح.

۱۴- ایضاً تاریخ و جغرافی گناباد، ص ۱۸۰

۱۵- روضات الجنات فی اوصاف مدینه هرات تالیف میمن الدین محمد زمھی اسفراری، ۸۹۷-۸۹۹، صفحه نوشته شده: «آ سلومد»: این دهکده در سده چهارم آباد بوده و در «حدوده العالم» «المسالك والمالک» نام آنرا «سلومد» و در سورالاقالیم ابوزید بلخی و تاریخ سیستان «سلامت» نوشته اند ... وباغ «سلومد» مشهور به «مزار» میباشد خود محل آب ندارد، قبرستانی است قدیمه باگات انگور بسیار دارد.....؛ بنابراین قریه مزار سلومد یکی دانسته شده و چون خواجه قوام الدین (آصف جم صفات) در آن علاقه ملکی و یا نسبت به آن عنایتی داشته، اختلاطاً مزار و مزرعه مزبور بنام او معروف شده است.

۱۶- ایضاً مجله بررسیهای تاریخی، شماره مخصوص صفحه ۳۹۲ تا ۴۰۴

۱۷- این قله روز جمعه ۱۳۵۱/۵/۱۳ به معیت آقایان حاج ابوالقاسم مشکنی، حاج احمد افسری بجستانی، حاج خدا بخش علمداری مورد بازدید نگارنده قرار گرفته و در دفعه اول صعود به قله دوستخت و نیم طول کشید و یازده بار در شبیب غربی برای رفع خستگی توقف نمود.

زمان تأسیس و دلایل تاریخی.

الف - موقعیت و طرح تقویتی

قله‌ای که قلعه بر فراز آن ساخته شده محدود است:

از شرق به تنگل^{۱۸} بهاباد

از شمال به تپه‌های زلزله زده.^{۱۹}

از غرب به تک بند باغ.^{۲۰}

از جنوب به تک ۲۱ زرنگستان.^{۲۲}

این قله صعب‌العبور در بالا به صورت پروانه‌ای رو به شمال و در واقع

دارای چهار قسمت هتمایز است:

بال راست یا قسمت شمال شرقی.

بال چپ یا قسمت شمال غربی.

دم یا قسمت جنوبی.

تنه یا قسمت مرکزی.

اول قسمت شمال شرقی - این قسمت و قسمت شمال غربی، که حدود سی‌متر پائین‌تر از قسمت مرکزی‌ی باشد، بصورت ذوزنقه متساوی الساقینی است که در محور ارتفاع با فرجه ۶۰ درجه شکسته و دو سطح شیب دار مقابله بوجود آمده باشد. آثار این قسمت عبارتست از:

۱ - دیوار مدخل (شکل ۳)، که به گواهی بقایای موجود پایه، از لبه تنگل بهاباد تا پایه قسمت مرکزی همتد بوده و ضخامت آن بیش از یک متر

۱۸ - در گناباد و بجستان به دره بین دو کوه که در عین حان مسیل وسیع است تنگل می‌گویند.

۱۹ - به موجب گفته بعضی از اهالی محل، اذاین تپه‌ها که سه تای آن مرتفع است، هنگام حدوث زلزله، در نقاط نزدیک گردخاک برخاسته می‌شود.

۲۰ - بند باغ یعنی سدی که در تک غربی قله زیر قلعه دختر برای «باغ سلومد» و باغ متعلق به قریه سلومه ایجاد گردیده است.

۲۱ - در گناباد و بجستان به مسیل‌های کوچک بین دو کوه یاد رحقیقت شاخه‌های تنگل تک می‌گویند.

۲۲ - شاید عده‌ای از مردم سیستان در آنجا بوده‌اند زیرا لشکر سیستان در ۵۹۰ به قبستان آمده و با ملاحده رزم داده‌اند؛ ایضاً تاریخ سیستان.

وارتفاع بعضی از نقاط آن حدود یکمتر است. در وسط این دیوار آثار پایه یک برج نیم گرد بنظر میرسد که از سمت غرب آن، و احتمالاً از دو سمت آن، وارد میشده‌اند. عرض این مدخل بیش از یکمتر و نسبتاً تنگ بنظر میرسد. قبل از این مدخل راه نسبتاً سهل‌الورودی موجود بوده که، بموجب اظهار راهنمای محلی، کش قاطر رو نامیده میشده وابتدای آن، در کنار تنگل بها باد واقع در شرق قله، تا دیوار مدخل حدود یک کیلومتر فاصله داشته است. این مدخل از قسمت شمال شرقی به قسمت شمال غربی همتد بوده و بالاخره وسیله یک دروازه فراخ‌تراز گوشة شمال غربی به قسمت مرکزی و مرتفع راه میداده است.

۲ - قطعات ساختمانی مختلف الابعاد (۴×۳ ، ۳×۲ ، $۲/۵\times۲/۵$ و غیره) که در شیب این قسمت ساخته شده و در محل سنگر گفته میشود. مجموع این سنگرهای سنگی فعلاً بصورت سطح وسیع سنگلاхи بچشم میخورد وارتفاع اکثر آنها به ندرت از یک متر تجاوز میکند.

۳ - آبانبار که در بین دو قسمت مذکور (شمال شرقی و شمال غربی) ساخته شده است این آبانبار مربع که عمق فعلی آن، نسبت به بعضی نقاط باقیمانده دیوار، دو متر است با سنگ و ساروج باندازه $۹/۳۰\times۹/۳۰$ متر ساخته شده است و دیوار قسمتی از آن را سنگ طبیعی قله تشکیل میدهد. احتمالاً آب‌باران سطح قله پس از پرشدن آب‌انبار به پرتگاه خطرناکی که در شمال آن واقع می‌باشد سرازیر میگرددیده است.

دوم قسمت شمال غربی - این قسمت از قسمت شمال شرقی مرتفع‌تر و در وضعی است که صعود به قسمت مرکزی قلعه را تسهیل میکرده است. سطح این قسمت، هائند قسمت شمال شرقی، با ده‌ها سنگر پوشیده شده است. (شکل ۴) و مطلب تازه‌ای که در آن بنظر میرسد وجود سنگرهای ای قطعات ساختمانی است که دیوار آنها را سنگ طبیعی قله تشکیل میداده است به

این معنی که در هرجا دیواره های سنگی وجود داشته با گذاردن قطعات مناسب سنگ در طرفین و یا سایر جاهای خالی یک مستطیل تشکیل داده اند.

سوم قسمت جنوبی - در سطح این قسمت، که بصورت بیضی باریک و فعلاً شیبدار پشت‌ماهی است، بقایای مختصر ساختمانی چون پست و بلندیها بچشم می‌خورد و احتمالاً قطعاتی با مصالح کم دوام ساخته شده و یا اصولاً فاقد ساختمان قابل ملاحظه‌ای بوده است.

چهارم قسمت هر کزی - این قسمت بمنزله قلب قلعه ودارای مساحتی در حدود 50×30 متر می‌باشد و شامل مهمترین ساختمانهای قلعه بوده است و این ساختمانها، با توجه به آثار موجود، از خارج بداخل مشتمل بر سه حلقه است به نحوی که دیوارهای هر حلقه خارج از دیوارهای حلقه داخل خود پائین‌تر می‌باشد.

حلقه خارجی - وضع این حلقه در سمت غرب تقریباً روشن و عبارت است از :

۱ - دیوار غربی که با برجهای مدور تقویت شده بوده و فعلاً بالای آن و برجهای تقویت کننده آن فرو ریخته و بلندترین نقطه باقیمانده آن $8/20$ متر ارتفاع دارد (شکل ۶). ضخامت این دیوار، که در شمال به ضلع غربی دروازه فراخ منتهی می‌شود و در جنوب پس از طی چند متر به سمت شرق می‌پیچد، $2/10$ متر است. دونیم برج تقریباً روشن این دیوار هر یک به فاصله 24 متر از دیگری قرار گرفته و شعاع داخلی هر یک $2/75$ و ضخامت دیوار آن $2/10$ متر است. در سطح این دیوار، علاوه بر نیم برجها، روزنه‌های مستطیل تعبیه گردیده که احتمالاً به عنوان پنجره و محل دیده‌بانی و یا انداختن تیر از آنها استفاده می‌شده است. (شکل ۶)

در پشت این دیوار قطعات ساختمانی تقریباً هر بربع بضع 8 متر واقع

شده است. پایه دیوار این قطعات که خرابه و پرازنگ و خاک است گاهی مشخص و در بعضی نقاط نامشخص و تا دو ضلع شمالی و جنوبی همتداست.

۲ - دیوار شمالی که، مانند دیوار غربی، با برج تقویت گردیده و فعلاً شامل آثار ذیل است :

یک دروازه چهار متري که درست در جنب گوشة شمال غربی واقع و حدفاصل بین قسمت شمال غربی و قسمت مرکزی قلعه میباشد و ضخامت پایه غربی آن ۲/۵ متر است.

یک برج مدور که پیراهون آن حدود ۳۶ متر و ارتفاع فعلی آن حدود ۵ متر است (شکل ۷).

یک دیوار بهمین ارتفاع بین برج و دروازه مذکور.

مطلوب جالب توجهی که در این دیوار بچشم میخورد وجود قطعات چوب قهوه‌ای تیره در داخل دیوار سنگی است (شکل ۸). این قطعات احتمالاً برای استخوان‌بندی و اتصال قطعات سنگ کار گذارده شده و یا به احتمال ضعیف بعنوان چوب بست‌مورد استفاده بوده است.

در پشت این دیوار، که ضخامت آن بادیوار سمت غرب برابر بمنظر میرسد، قطعات ساختمانی از جمله یک اطاق یا آب‌انبار به اندازه هر ضلع هشت متر است.

۳ - دیوار شرقی که، بعلت شبیه تندقله، فرو ریخته و قطعات ساختمانی آن مشخص نیست ولی جاوی‌بیجا در آن سمت پایه‌های سنگی دیده میشود و احتمال میرود که در جلو و یا عقب آنها اطاق‌های وجود داشته است.

حلقه وسطی - این حلقة ساختمانی که عرض آن حدود ۸ متر است بین حلقه خارجی و بنایی مرکزی قرار گرفته و وضع آن بخصوص در سمت هشتر، به علت سقوط قلعه، هبهم و فعلاً بصورت یک محوطه شبیدار است. شاید از این حلقه بعنوان حیاط بین بنای‌های مرکزی و حلقه خارجی استفاده میشده و یا شامل قطعات ساختمانی بوده است.

حلقه و یا قلب قسمت مرکزی - در این قسمت قطعات ذیل، از شمال به جنوب، قابل تشخیص است:

یک تالار احتمالاً صلیب شکل که طول بازوی شمالی آن $۳/۵$ و عرض دهانه آن بازو ۴ متر است ولی وضع بازو های سه سمت دیگر بخوبی روشن نیست . در جلو دهانه این بازو و دیوار طرفین آن بدوایک سکو و بعداً محلی به عمق یک متر بادیوار سنگی دیده میشود (شکل ۱۰) و رویهم رفته انسان را بیاد حوض خانه ها و یاسربینه حمام های بعضی دهات گناباد می آزادد . یک قطعه چهار کوش بضع هشت متر که دیوارها و داخل آن بهم ریخته است و شاید در سالهای اخیر مردم جستجو و یاد آوردن آجر قرار گرفته است . یک راه رو شرقی - غربی که عرض آن $۱/۴۰$ متر و ضخامت دیوار $- ۰/۷۵$ هایش میداده است .

یک تالار مستطیل به عرض ۸ و طول حدود ۱۶ متر که در جنوب راه رو فوق الذکر واقع است و ارتفاع دیوار جنوبی آن ، در سمت خارج ، دو هست است (شکل ۱۲) . وسعت این تالار نسبتاً زیاد بمنظور میرسد و شاید یکی از حیاط های فرعی بوده است . ضخامت دیوار های محیط براین تالار یک متر است (شکل ۱۱) و در گوش جنوب غربی آن یک برج به شعاع $۱/۵$ متر (شکل ۱۳) به شم می خورد و احتمال میدهد که در سه گوش دیگر نیز برج هائی وجود داشته است . داخل این برج پراست و شاید اصولاً به عنوان یک جرز تقویتی ساخته شده و یا در بالا خالی و محل نگهبان بوده است .

اضافه بر قسمتهای مذکور آنار دونوع تأسیسات دیگر در اطراف قلعه دختر دیده میشود : اول حفره ها یا، به اصطلاح راهنمای محلی ، سنگ آبهایی که در شبی غرب قله برای ذخیره آب یا مخفی شدن نگهبان در سنگ حفر و یا انتخاب شده بوده است . دوم یک خندق که در کمر قله و در سمت شمال غرب ایجاد گردیده و فعلاً مانند یک مسیل باشیب تند به نظر میرسد .

ب - مصالح

مصالح عمده آثار باقیمانده قلعه را قطعات سنگ نامنظم تشکیل

میدهد که با ملاط کچ مخلوط با خاک و یا ساروج کار گذارده شده است. در انتهای دیوارهای فروریخته به آسانی وجود کچ قابل تشخیص است ولی در سطح عمودی دیوارها ملاط سفت، چون ساروج، به نظر میرسد و احتمال میرود در ملاط اصلی کچ و در بند کشی ساروج بکاررفته است (شکل ۹). البته در اندود آب انبار بزرگ بین دو بان شمالي استعمال ساروج مسلم و قطعات باقیمانده آن مانند سنگ‌امر مر سفت است. غیر از مصالح یادشده یعنی سنگ و کچ و ساروج و قطعات چوب که فوقاً اشاره شد، تعداد زیادی قطعات آجر مختلف در قلعه مشاهده میگردد. این آجرها به ابعاد ذیل است:

آجر خاکی رنگ به اندازه های $5 \times 30 \times 30$ سانتی متر.

آجر خاکی قیره به اندازه های $4 \times 20 \times 20$ سانتی متر.

آجر خاکی نزدیک به صورتی به اندازه های $5 \times 25 \times 25$ سانتی متر.

آجر قرمز به اندازه های $5 \times 35 \times 35$ سانتی متر.

واحتمال میرود که در قوسها و سقف قطعات ساختمانی آجر بکار میرفته است؛ این احتمال را وسعت مساحت اطاقها افزایش میدهد زیرا پوشش تالارهای 8×8 هتر با سنگ به آسانی میسر نیست.

در اینجا می‌باید یاد آورشد که در حال حاضر هیچ گونه سقفی از قطعات ساختمانی قلعه مشهود نیست و ابعاد آن قطعات با توجه به پایه‌ها و آثارهای موجود برآرد گردیده است و مادامی که کاوش‌های دقیق علمی در قلعه صورت نگیرد وضعیت اصلی آن بخوبی قابل تشخیص نخواهد بود.

ج - زمان تأسیس و دلایل تاریخی

قلعه دختر مزار بجستان گناباد، مانند قلعه دختر شوراب گناباد^{۲۳} و قلعه فرود کلات گناباد^{۲۴} یک بنای قبل از اسلام و مربوط به دوره ساسانی به نظر میرسد زیرا:

^{۲۳} و ^{۲۴}- ایضاً شماره مخصوص مجله بررسیهای تاریخی ص ۳۹۱ تا ۴۰۴

اولاً مانند سایر قلاع دختر دوره ساسانی بر فراز یک قله منفرد و رفیع و در کنار یکی از راههای داخل فلات و قسمتهای شرقی ایران باستان قرار دارد. در این مورد ممکن است توضیح داد که اضافه بر معبراصلی مرکز گناباد، که نگارنده در مورد دیگر^{۲۵} یاد آور شده، یک معبرا نیز در طریق تون و بجستان و محولات وجود داشته و احتمالاً همان معبری است که اکنون بجستان را به فردوس مربوط می‌کند و از چند کیلومتری شرق قلعه میگذرد. راه دیگری نیز از حدود شمالی قلعه ولی با فاصله بیشتر بنام راه «عراق» عبور می‌کرده است.^{۲۶}

ثانیاً مانند سایر بناهای قلاع دختر دوره ساسانی دارای تالارهای مربع و مستطیل، راهروها، آب انبارها و دیوارهای تقویت شده با برجهای مدور است. ثالثاً، مانند بناهای دوره ساسانی، مصالح عمده آنرا قطعات سنگ، آجر، گچ و ساروج تشکیل میدهد. در مورد استعمال قطعات چوب می‌باید یاد آور شد که این روش برای اتصال یا استحکام دیوار بناهای قرون اولیه اسلامی از جمله تاریخانه دامغان منسوب به قرن دوم هجری، معمول بوده^{۲۷} ولی معماران دوره ساسانی نیز آنرا در بناهای از جمله کاخ تیسیون، بکار برده‌اند.^{۲۸} رابعاً آجرهای موجود در سطح قلعه اغلب از نظر ابعاد و رنگ با آجرهای دوره ساسانی قابل مقایسه است و چنانچه در قوسها و سقف‌ها بکار رفته باشد. نیز یاد آور طرز کار در بناهای دوره ساسانی، از جمله کاخ سروستان^{۲۹}، می‌باشد. خامس اسنفالهای ساده و لمبدار سطح قلعه، با نقوش حکاکی شده، هر شده، بر جسته و منقوش یاد آور سفالهای قرون اول تا هفتم هجری است^{۳۰} و نشان مدهد

۲۵- به ماحییه شماره ۱ مراجعه شود.

۲۶- به جدول روپرتوی صفحه ۱۴۰ کتاب صوره‌الارض اذین حوقل، ترجمه دکتر جعفر شیعیان، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران ۱۳۴۵ مراجعت شود.

27- A.Godard, Gazette des beaux arts, T.12, Paris, 1934, pp.228-231

28- H. Saladin, Manuel d'art musulman, Paris, 1907, p. 30.

29- A.U. Pope, A Survey of Persian art, London, 1938, p. 148.

* روش سفالسازی دوره ساسانی، مانند سایر رشته‌های هنری، در دوران اسلامی تعقیب شده و بهمین جنبه تشخیص سفالهای دوره مزبور و قرون اولیه اسلامی، بخصوص سفالهای ساده و دارای لعاب ترک خورده، قابل تأمل است.

که قلعه تاقرن هفتم هجری قابل سکونت بوده است ولی هی باید متذکر بود که در دو قرن اول هجری گناباد و بجستان، مانند اکثر نقاط ایران، در معرض دشیسه ها و نابسامانی های دربار خلافت اموی و عباسی و بعداً در جریان رقابتها و عمر نسبتاً کوتاه سلسله های طاهریان، صفاریان، سامانیان و غزنویان بوده و بعمارت دیگر مجال و قدرت ایجاد این طور بنای عظیم واقع در انتهای این گونه قله رفیع رانداشته است. البته در دوره سلجوقی مقتضیات و شرایط ایجاد این نوع قلعه ها بوجود آمده و مورد توجه پیروان حسن صباح قرار گرفته بود ولی این فرقه غالباً قلعه های سابق را متصرف می شدند.^{۳۰} البته ایجاد بعضی قلاع، چون قلعه مؤمن آباد قاینات، به آن فرقه نسبت داده شده است^{۳۱} ولی، بعلت وجود قطعات سفال مربوط به قبل از حادثه اسماعیلیه، احداث قلعه دختر مزار بجستان گناباد در دوره سلجوقی متفقی است.

به نظر میرسد که این قلعه در دوره ساسانی و یا قبل از آن ساخته شده و در دست امیران محلی بوده و در قرون اولیه اسلامی نیز به همان ترتیب هورد استفاده قرار داشته است و، هنگامیکه در تصرف پیروان حسن صباح بوده، به فرمان خوانین غوری و مغول ویران شده است.^{۳۲} احتمالاً سنگرهای متعدد قلعه توسط اسماعیلیه بنا شده است زیرا، برخلاف قسمت مرکزی، قطعات سنگ دیوارهای این سنگرهای بدون ملاط و بدون دقت لازم کار گذارده شده است.

اسماعیلیه از اواسط قرن پنجم تا اواسط قرن هفتم در قهستان کم و بیش دارای قدرت و صاحب استحکامات آن خطه از جمله گناباد و بجستان بوده

-۳۰- تاریخ حبیب السیر تالیف غیاث الدین بن همام الدین الحسینی ۹۲۷-۹۳۰ هجری، جلد دوم ازانشوارات کتابخانه خیام، ۱۳۳۳ شمسی، ص ۴۶۵ و ۴۶۶.

-۳۱- بهارستان در تاریخ و تراجم رجال قاینات و فهیستان تالیف آفای حاج شیخ محمد حسین آیشی، تهران ۱۳۲۷، ص ۲۱.

-۳۲- به حاشیه های ۳۳ و ۳۶ مراجعه شود.

و گاه و بیگانه مورد حمله فرمافرایان وقت قرار میگرفته‌اند. یکی از آن حملات بنابه حکایت کتاب بهارستان در سال ۶۲۴ هجری به‌این ترتیب صورت گرفته است : «ودرسنة ۶۲۴ طایفة اسماعيلیه یکنفر از بزرگان امراء جلال الدین غوری را در ولایت گنجه بقتل رسانیدند و این کار خیلی بر جلال الدین گران آمد پس سوار شد و بالشکر خود روی ببلاد اسماعیلیه نهاد و از حدود الموت تا گرد کوه خراسان را خراب کرد و شوکت ملاحده را در هم شکست...».^{۳۳}

به احتمال قوی گرد کوه خراسان با قلعه دختر مزار بجستان در رابطه است زیرا نام دیگر آن قلعه گرد کوه است^{۳۴} و علت آن نام وجود قلعه مخروطی مقابل و نزدیک قلعه در سمت شرقی تنگل بهاباد میباشد که بر طبق اظهار راهنمای محلی در آن سمت نیز آثار سنگرهای وجود دارد.^{۳۵}

حمله دیگر در زمان هلاکوخان مغول و هربوط به این خبر است : «... هلاکوخان از آنجا منزل به منزل می‌آمد. چون بحدود زاوه و خواص رسید اندک عارضه طاری شد و کوکایلکا و کیتو بو قانویان را با دیگر اهرا فامزد فتح باقی ولایت ایشان فرمود. چون بحدود قهستان رسیدند، رزود اندک مقاومتی نمودند، لکن در یک هفته زمان جمله را بگرفتند و دیوارها بینداختند و کشتن و غارت کرده اسیران بردند». ^{۳۶} این خبر را وجود محلی بنام «لورود حربگاه = جنگ کاه لب رود» که بین قریه مزار و قلعه دختر است وهم چنین وجود قبرستان و سیع مجاور قریه مزار تأیید میکند. مساحت این قبرستان نزدیک بـ 400×400 متر هیر سد (شکل ۱۴) و قبرهای متعدد

۳۳- بهارستان در تاریخ و تراجم رجال قاینات و قهستان تالیف آقای حاج شیخ محمدحسین آیتی تهران ۱۳۲۷ ص ۱۰۰

۳۴- ایضاً تاریخ و جغرافی گناباد ص ۱۸۰

۳۵- این سنگرهای احتمالاً هم عصر با سنگرهای قلعه دختر است.

۳۶- جامع التواریخ تالیف رشید الدین فضل الله ، ۷۰۴ هجری قمری ، جلد دوم بکوشش دکتر بهمن کریمی ، تهران ۱۳۲۸ .

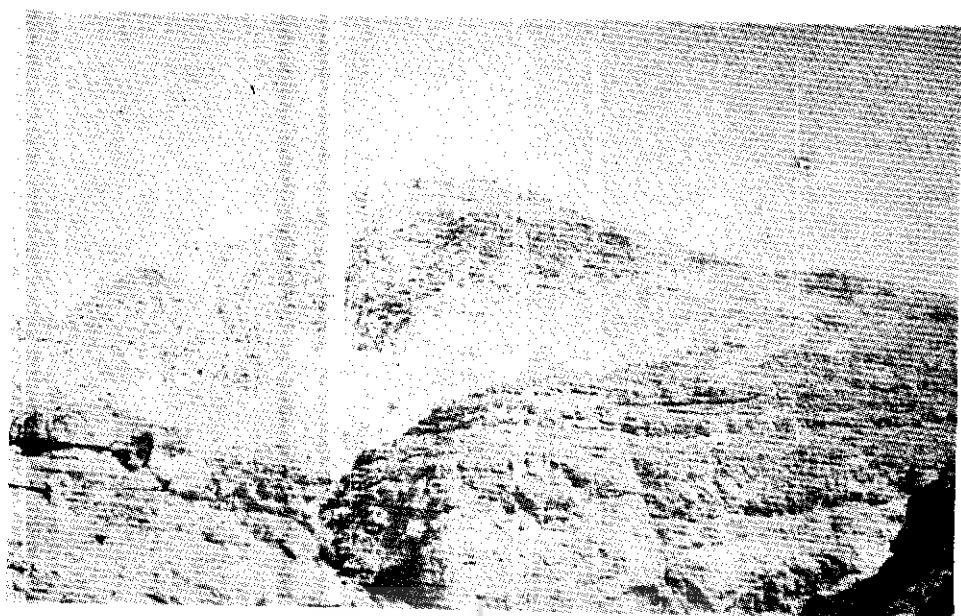
و طویل (بعضی بطول ۵/۴ متر) دارد که با جمعیت چهارصد نفری فعلی آن قریه هستناسب نیست و اگر باوضع مخصوص و طول بیش از حد قبور خود متعلق به قبل از اسلام نباشد، احتمالاً برای دفن کسانی که در نتیجه کشتار و حشتنالک بین مغول و اسماعیلیه در گذشته اند بوجود آمده است.

نتیجه

- ۱- قلعه دختر مزار بجستان گناباد در دوره ساسانی یا قبل از آن ساخته شده؛ قسمت شمالی آن محل سکونت سپاهیان، قسمت جنوبی آن محل خدمتگزاران معمولی، مرکز آن مقر حاکم و معبد قلعه بوده است.
- ۲- قلعه نامبرده در قرون اولیه اسلامی (تاه) بهمان ترتیب سابق، کم و بیش، مورد استفاده بوده است.
- ۳- در اواخر قرن پنجم هجری بتصریف پیروان حسن صباح درآمده و در قرن هفتم توسط غوریان و مغولان ویران شده است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

شکل ۱

قله‌ای که قلعه دختر مزار بجستان گناباد بر فراز آن ساخته شده است. دیوار و برج غربی آن در بالای قله به چشم می‌خورد.

شکل ۲

دیوار و برج شمالی قلعه دختر مزار بجستان گناباد بر فراز قله. در پائین آثار دیوار سنگ‌ها به چشم می‌خورد

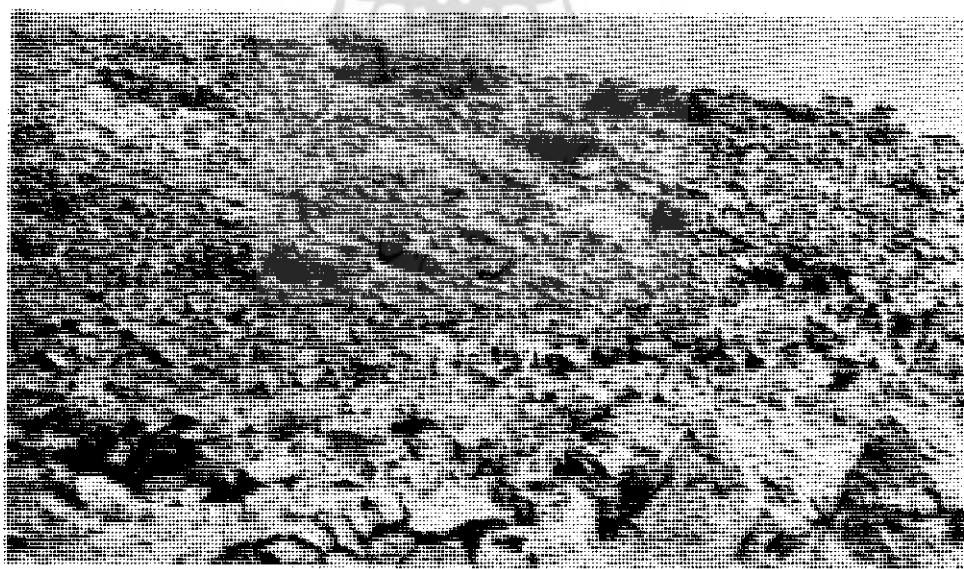
شکل ۳

آثار دیوار مدخل قلعه دختر مزار بجستان گناباد . در سمت چپ قسمت مرکزی قلعه و در سمت راست

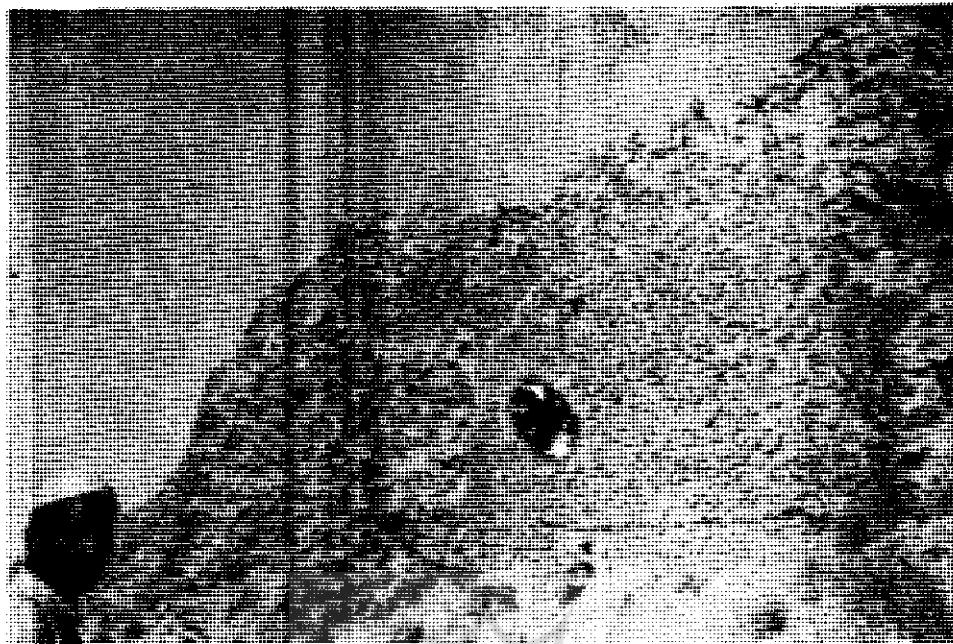
آثار سنگر های قسمت شمال شرقی دیده میشود

شکل ۴

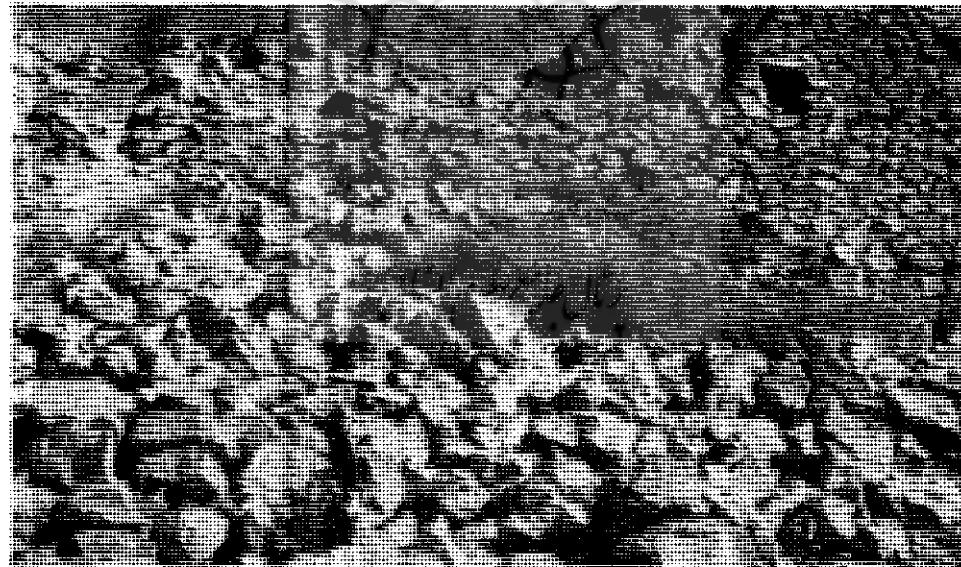
آثار سنگر های قسمت شمال غربی قلعه دختر مزار بجستان گناباد.

شکل ۵

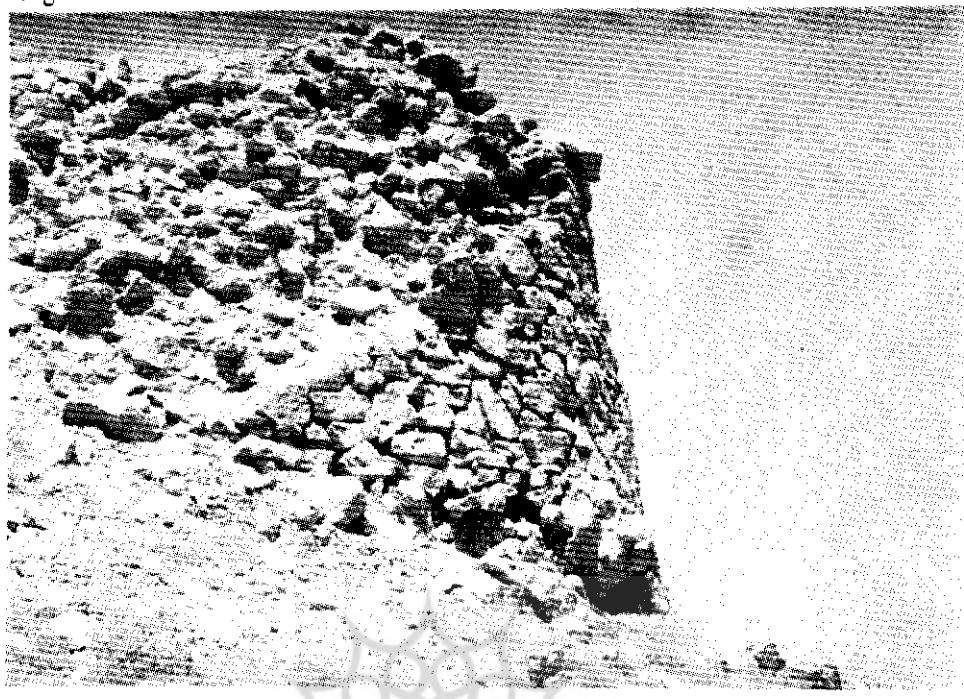
دیوار و برج مدور غربی قلعه دختر مزار بجستان که ارتفاع فعلی آن ۲۰۸ متر است

شکل ۶

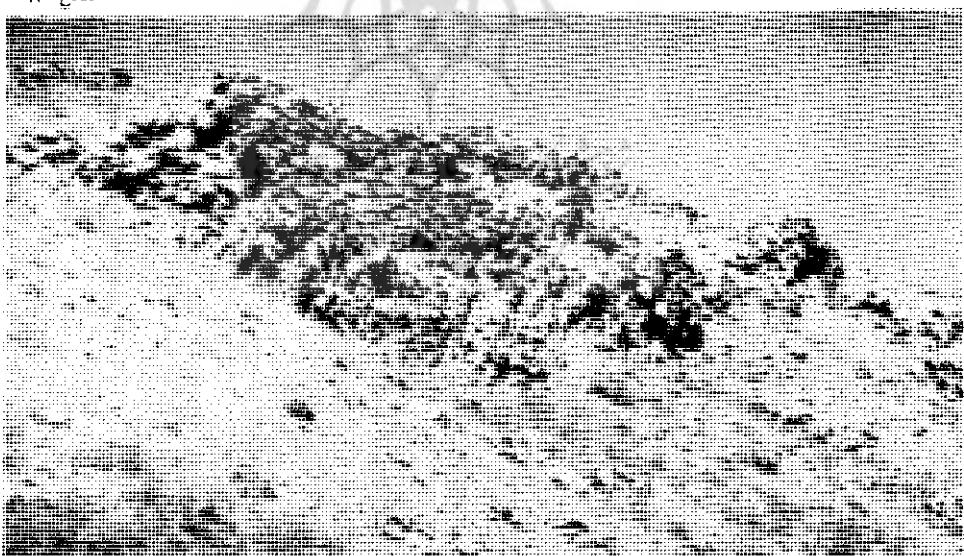
قسمتی از دیوار فرو ریخته سمت غرب قسمت مرکزی قلعه دختر مزار بجستان گتاباد. در سمت راست روزنه مستطیلی به شم می‌غورد.

شکل ۷

برج مدور سمت شمال قسمت مرکزی قلعه دختر مزار بجستان گناباد که پیرامون آن حدود ۳۲ متر و ارتفاع فعلی آن حدود ۵ متر است.

شکل ۸

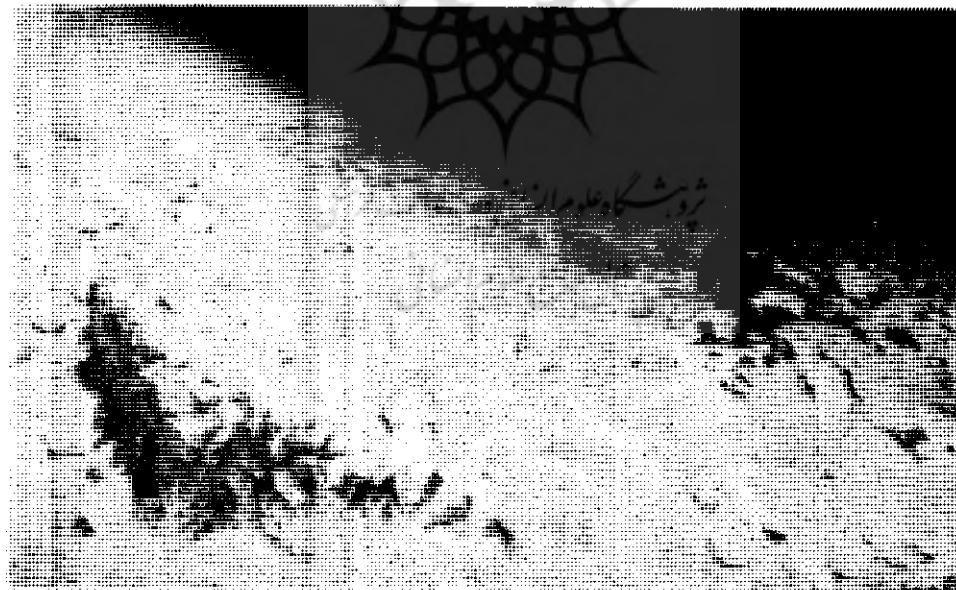
قسمتی از دیوار شمال قسمت مرکزی قلعه دختر مزار بجستان گناباد که در روی سنگ طبیعی قله گار گذاردۀ شده است. سوراخها نشانه وجود قطعات چوب است.

شکل ۹

قسمتی از دیوار شمال قسمت مرکزی قلعه دختر مزار بجستان گتاباد گه هنوز آثار اندود ساروج در پائین آن بچشم می‌غورد.

شکل ۱۰

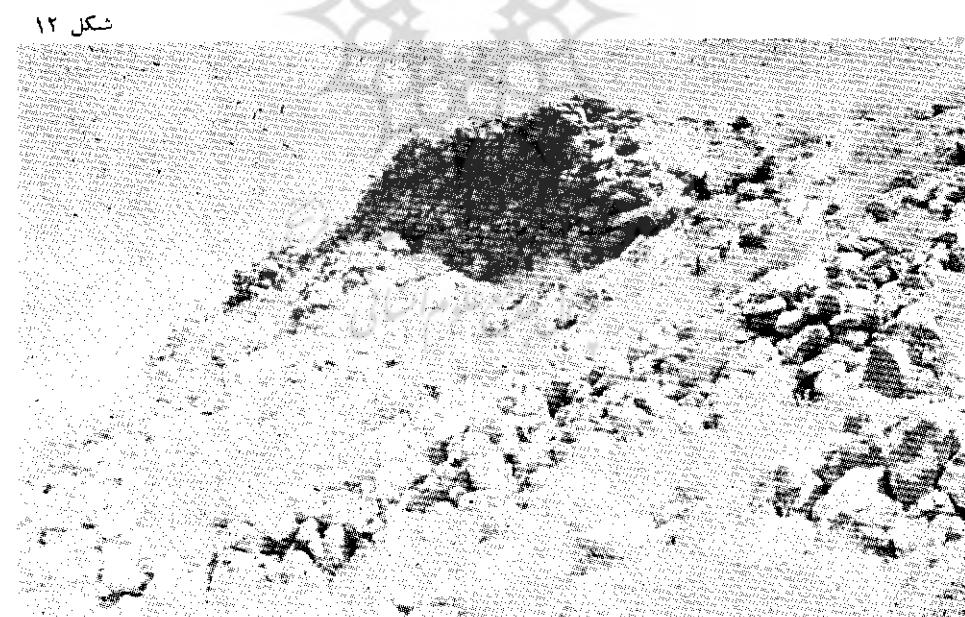
آثار یک تالار احتمالاً صلیب شکل. درست راست نبش شرقی بازوی شمالی و درست چپ دیوار شمالی محلی بعق یک متر و درین آن دو سکونی دیده می‌شود.

شکل ۱۱

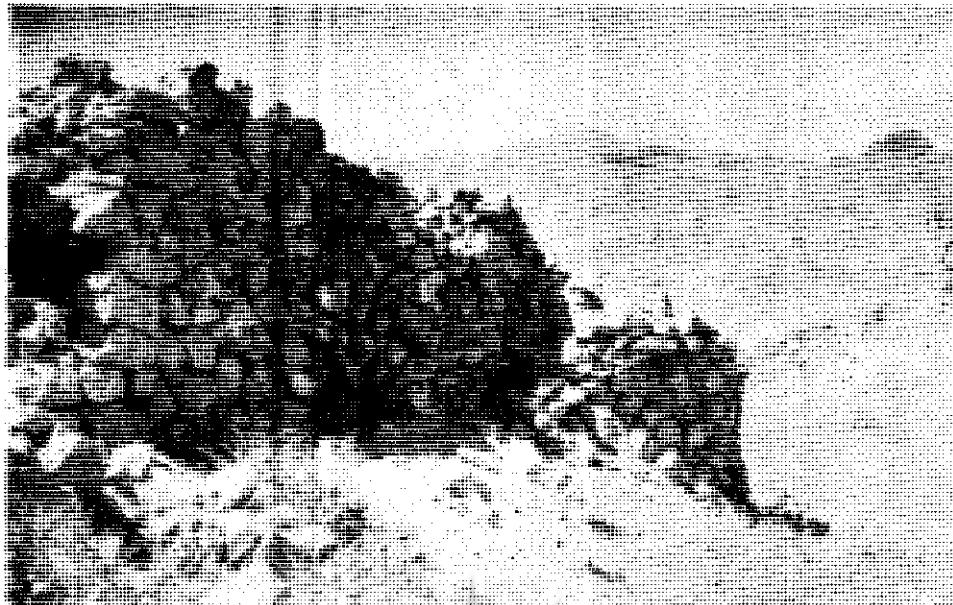
گوشه جنوب غربی تالار بزرگ قسمت مرکزی قلعه دختر مزار بجستان گناباد که ضخامت دیوار آن یک متر است.

شکل ۱۲

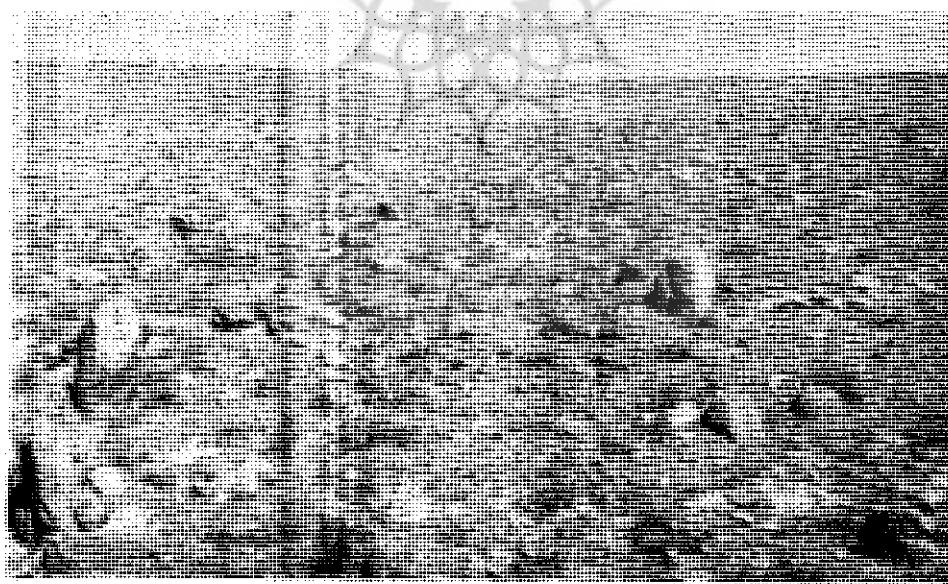
قسمتی از دیوار جنوبی قسمت مرکزی قلعه دختر مزار بجستان گناباد

شکل ۱۳

گوشه جنوب غربی تالار بزرگ قسمت مرکزی قلعه دختر مزار بجستان گناباد که بایک برج توپر یا
جرزمدور به شعاع ۵/۱ متر تقویت شده است.

شکل ۱۴

قبرستان وسیع مجاور قریه مزار بجستان گناباد که احتمالاً اجساد گشته شدگان چنک بین مفولان و
اسماعیلیه در آن دفن شده است. طول بعضی از قبرها به ۵۴ متر می‌رسد.